

הרע. והוא שד יהודי. ונשמה יי', אמה העברית. ובה אותו השדר חזר לשלדי, ששומר את אמתה הנשמה, ושב בה בתשובה, וمبرך בה את הקדוש ברוך הוא בכל יום בברוך, ומקדש ביה את הקדוש ברוך הוא באקדוש קדוש, ומיחד עמה את הקדוש ברוך הוא בקריאת שם.

ברוך הוא בקריאת שם. מה שהיה אותו שד, חזר מללאך שלו מטטרוֹן רוח מפע, וחזר להיות שדי, שכעולה מטטרון בחשבונו שלדי. ומיד יתקים בו, ולז תחיה לאשה לא יוכל לשלה כל ימיו. ואם לא חזר בתשובה, היא משפטבדת אליו בחתאים שעשמה, ויתקיים בה, האשה וילדיה תהיה לאדנית, ונאמר באותו שדר בעל חובו, והוא יצא בגפו. והשדר היה הוא כמו המשפט של משה, שהתחפה מפתחה לנחש, ומגנש למטה. אך השדר היה, מתהפך משדר למלאך, ומפלאך לשד, כפי מעשי האדים. ומפניו נודע יוסף השד לפה נקרה ביה.

ועל שם שרים שבאו מזה, פרשווה בעלי המשפט, שיש מהם כמו מלacci השרת, והם תלמידי חכמים שיודיעים מה שהיה ומה שעתיד להיות. והם בדמיותיהם באرض, אלו בעלי פילוסופיה, אצטגוניני ישראל, שיודיעים מה שהיה ומה שעתיד להיות להיותם שליהם, וכל פוכב ומזל, ומה הוא מראה בעולם.

יש מהם כמו בהמה, פרים ורבים בבהמה, דמיותם לפתחה הם עמי הארץ, ופרשוו בעלי המשפט, שהם שקץ ובנותיהם שraz. ועל בנותיהם נאמר, רבריט

עמי הארץ, ואוקמיה מاري מתניתין, לאינון בבהמה, פרין ורבין

לכף רגליה, וכייר הרע רדייף אבטחה, לאעלא בגופא, דאייהו שפחה לגבי יציר הרע. אייה שד יהודי. ונשmeta יי', אמה העברית. ובה ההוא שד, אהדר שלדי, דנטיר לה לההי נשmeta, ותב בה בתיבתא, וمبرך בה לקודשא בריך הוא בכל יומא בברוך. ומקדש ביה לקודשא בריך הוא, בקדש קדש. ומיחד עמה לקודשא בריך הוא, בקריאת שם.

שמע.

מה דהוה אייה שד, אהדר מללאך דידייה מטטרון, רוחה מניה) ואהדר שדי דהכי סליק במטרון, בחושבן שדי. ומיד יתקיים ביה, ולז תחיה לאשה לא יוכל לשלה כל ביה. ואילא חזר בתיבתא, אייה לגבייה ימי. ואילא חזר בתיבתא, ויתקיים ביה (שמות משתעבדא בחובין דעתה, ויתקיים ביה (שמות כא) האשה וילדיה תהיה לאדונית. ואתמר בההוא שד בעל הוביה, והוא יצא בגפו. והאי שד, אייה בפתחה דמשה, דאתהפך מפתחה לנחש, ומגנש למטה, הכי היא שד, אהדר משדר למלאך, ומפלאך לשד, בפומ עובדי דבר נש. ומhabא אשתמוודע יוסף שידא, אמאו אהדר הבי.

יעל שם שדים דאתו מהאי, אוקמיה מاري מתניתין, דאית מנהון במלacci השרת, וαιנון פלמידי חכמים דידען Mai דהוה, ומה דעתיד למחי. וαιנון בדיקנייה באראעא, אינון מاري פילוסופיא, אצטגוני ישראאל, דידען Mai דהוה, ומאי דעתיד לאהוי, מאותות דמחה וסירה, לקויתא דלהון, וכל פכב ומצל, ומה אחיזי בעלם. דאית מנהון (דף רע"ז ע"ב) בבהמה, פרין ורבין בבהמה, דיקנא דלהון למפא אינון עמי הארץ, ואוקמיה מاري מתניתין, לאינון שraz.